

# Un Sant Eudald sense cotó

## L'estranya festa major de Ripoll, absent d'un bon gruix de tradicions

### Ripoll

#### Jordi Remolins

Tafanejant calaixeres de molts domicilis ripollesos és fàcil trobar-hi petites bosses de paper a l'interior de les quals hi ha cotó. Diu la creença i la tradició que aquesta fibra té capacitat guaridora, sobretot per als problemes d'orella. Antigament el cotó es beneïa passant-lo pel crani de sant Eudald, però actualment es realitza amb un acte més simple de benedicció a l'interior del monestir de Ripoll. Un cop acabat l'ofici dedicat al patró de la vila els fidels recullen la seva bosseta, més com a símbol de devoció que no pas d'otologia.

Un dels efectes col·laterals

de la festa major confinada d'enguany ha estat que els calaixos i armaris dels ripollesos no han acollit bosses de cotó per substituir les de 2019 o afegir-se a les de molts anys anteriors. La missa que es va seguir per la tele local o bé visualitzar per YouTube va concentrar dilluns a les 11 del matí un bon nombre dels fidels d'aquesta celebració religiosa davant les pantalles.

Celebrar Sant Eudald mentre a gran part del país i a tots els pobles veïns és jornada laborable ja confeïx als dies de festa local un caràcter estrany. Aquest cop l'anomalia ha estat doble, després de gairebé dos mesos de *vacances obligades* per a moltes persones, però també

perquè diversos comerços van obrir aprofitant que la fase zero de desconfinament ja ho permetia. I perquè veure la passejada dels gegants sobre un remolc, o la gent ballant o cantant als balcons, o no haver de tancar el carrer Tallaferro per evitar que es converteixi en un sobreeixidor de miccions nocturnes, ni sentir el so dels concerts de grups musicalment poc exigibles a places del barri vell, o no poder marxar a cap platja del Mediterrani per als que defugen les concentracions festives, han estat condicionants de la nova normalitat. Només la pluja ha secundat el patró.

Dimarts al vespre, sense cap enyorança pels focs artificials que cada any s'empor-



Flors a la capelleta dedicada a sant Eudald, a la plaça del mateix nom

ten un bon pessic del pressupost, desapareixia el Sant Eudald menys festiu de les

últimes vuit dècades. Sense cotó ha estat un alleujament no patir-los.